

“ความหวังไม่ทำให้เราผิดหวัง” (รม. 5:5)

ความหวังจะไม่ทำให้ผิดหวัง เพราะเหตุว่าความรักของพระเจ้าได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระจิตเจ้า ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่เราแล้ว และเต็มเปี่ยมเมื่อพระองค์ทรงกลับคืนพระชนมชีพ

ความหวัง คือ พระคุณที่พระเจ้า “ทำให้มั่นคง” ไม่ใช่ความหวังแบบมนุษย์ที่อาจสูญหายไปเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลง ความหวังนี้เกิดจากพระพรทานของพระคริสตเจ้าที่ทรงประทานแก่บรรดาศิษย์และผู้มีความเชื่อในพระองค์อย่างแท้จริง และนำเรา “ผ่านการทดลอง” ไปสู่เป้าหมายสุดท้าย คือพระสิริของพระเจ้า เหมือนดังที่พระเยซูเจ้าทรงไม่หวั่นไหวเมื่อพระองค์อยู่ในพระทรมาน แยกกางเขน และสิ้นพระชนม์บนกางเขน เป็นการทดลองที่พระองค์ทรง(ต้อง)ผ่านไป เพื่อไปสู่พระสิริรุ่งโรจน์แห่งการกลับคืนชีพ ด้วยความมั่นใจในพระเป็นเจ้าพระบิดาของพระองค์อย่างเต็มเปี่ยม

นักบุญโทมัส อาไควนัส สอนว่า

1) ความหวังถูกยึดไว้กับพระเจ้า ผู้ทรงเป็นผู้ช่วย และเป้าหมายสุดท้ายคือสิ่งที่พระองค์ทรงประทานได้จริง 2) ความหวังมีรูปแบบชีวิตจริงผ่านการภาวนา: พระคริสตเจ้าทรงสอนให้ **“ฝากวางใจในพระเจ้า”** เพราะถ้าพระองค์สั่งให้ขอ พระองค์ย่อม **“ตั้งพระทัยจะฟัง”** ไม่เช่นนั้นพระองค์จะไม่ทรงชวนให้หวัง 3) ความหวังทำให้การกระทำเข้มข้นขึ้น ไม่ทำให้เฉื่อยหรือท้อแบบสิ้นหวัง เพราะมันมองว่าสิ่งนั้น **“ยากแต่ทำได้”** และยังทำให้เกิดความปลื้มปริ่มที่ช่วยให้ลงมือกระทำ

สตรีทั้งสองและ(รวมทั้ง)มารีย์ มักดาเลนา มีความหวังในพระเยซูเจ้า พระอาจารย์ของพวกนางเสมอ ขณะที่บรรดาศิษย์ลับ(หลบซ่อน)ด้วยความกลัว สตรีเหล่านี้กลับเฝ้าอยู่ที่พระคูหาของพระเยซูเจ้า นางอาจไม่เข้าใจว่านางเฝ้ารอการกลับคืนชีพของพระองค์หรือไม่ แต่ขอให้ได้อยู่ใกล้ชิดกับผู้ที่พวกนางรักและนมัสการ แม้จะเป็นความตายที่น่ากลัว และยังสงสัยในการกลับคืนชีพที่พระองค์เคยตรัสไว้ แต่พวกนางมีความหวังในพระองค์ เฝ้ารออย่างที่พระองค์เคยตรัสไว้ว่า **“วันที่สามจะทรงกลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตาย”** และความหวังที่พวกนางมีต่อพระองค์ก็ไม่ทำให้พวกนางเหล่านั้นผิดหวัง พระเยซูเจ้าทรงประจักษ์พระวรกายหลังกลับคืนชีพให้พวกนางได้เห็น **“ทั้งกลัวและยินดี”** และยังได้สนทนากับนางเป็นกลุ่มแรกด้วย ช่างเป็นบุญของพวกนางจริงๆ พวกนางสมดังหวัง เปี่ยมด้วยความยินดีเหลือล้น

อาจหมายความว่า พระองค์ทรงตอบแทนให้กับผู้ที่ฟังพระวาจาของพระองค์อย่างตั้งใจเสมอ เชื่อมั่นในพระองค์ และสิ่งนี้ทำให้เกิดมากกว่าความเชื่อ คือความหวังว่าจะเป็นจริง หากคนนั้นเฝ้ารอและเอาใจใส่พระวาจาของพระองค์ ดังที่นักบุญอาไควนัส ได้บอกไว้ว่า “ความหวังทำให้

การกระทำเข้มข้นขึ้น ไม่ทำให้เหนื่อยหรือท้อแบบสิ้นหวัง เพราะมันมองว่าสิ่งนั้น **“ยากแต่ทำได้”** และยังทำให้เกิดความปลื้มปริ่มที่ช่วยให้ลงมือกระทำ”

พระเยซูเจ้าทรงประจักษ์แก่บรรดาสาวก แม้พวกเขาจะยังคงกลัว แต่เชื่อว่า พวกเขาก็ยังหวัง อยู่ว่าพระองค์จะไม่ลืมพวกเขา เพราะพระองค์ได้ฝากสารแห่งความยินดีมากับพวกนางที่พบ พระองค์เป็นกลุ่มแรก ให้มาบอกพี่น้องของพระองค์ ว่าทรงกลับคืนชีพแล้ว นั่นทำให้เราคิดได้ว่า ความหวังอาจถูกบดบังพลังไว้ด้วย **“ความกลัว”** เพราะความกลัว กลายเป็นความหวั่นไหว ไม่มั่นใจ ทำให้ความหวังคลอนแคลน ซึ่งทำให้เราต้องขจัดความกลัวออกไปให้พ้น หากเราคิดจะติดตามพระ คริสตเจ้า จงมั่นใจในพระวาจาและคำมั่นสัญญาของพระองค์ เพื่อความหวังของเราจะเจิดจ้า และ ผงาดเหนือความกลัว พระองค์ทรงทำให้พวกเขาสมหวัง แม้มิได้คาดหมายว่าพระองค์จะทรงให้ อภัยเขาในทันทีที่พบกัน **“สันติสุขของมิแต่ท่าน...”** ทำให้ความหวังของเขาเปี่ยมด้วยความยินดี และ พร้อมจะเป็นผู้ประกาศพระวาจาของพระองค์อย่างกล้าหาญ เพราะการที่พระองค์ประจักษ์มาหา พวกเขา ไม่ใช่แค่ทรงให้อภัย แต่ทรงทำให้ความหวังของเขาเต็มเปี่ยมล้นปรี่ และพร้อมจะเป็น เครื่องมือที่ดีเพื่อพระองค์

สำหรับโทมัส อัครสาวก ที่ไม่ได้ได้อยู่เมื่อพระองค์ทรงประจักษ์มาครั้งแรก เขาเสียใจและ เสียใจหนักมาก (อย่างที่สุด) เขาน้อยใจ ว่าพระองค์ไม่รักเขาหรือไม่? เขาทำบาปอะไรจึงพลาด โอกาสทองนี้? ฯลฯ แต่เชื่อว่า สิ่งที่โทมัสทำ ไม่ได้แค่คิดน้อยเนื้อต่ำใจ คิดว่าตัวเองทำบาป ก็น่าจะ พยายามสวดภาวนาหรือทำกิจการดีมากขึ้น เพื่อพระองค์จะทำให้เขาได้สมหวัง คือได้เห็นพระองค์ ทรงกลับคืนชีพและปรากฏองค์แก่เขาสิ่งที่โทมัสได้รับ จึงพิเศษมากขึ้นกว่าศิษย์คนอื่น ๆ บรรดา สตรีได้พบกลุ่มแรก พระองค์ทรงสนทนากับพวกนาง บรรดาศิษย์ได้สนทนากับพระองค์ เหมือนกัน โทมัสพลาดโอกาสแรกแต่ต่อมาก็ได้พบพระองค์ พระองค์ตรัสกับเขาโดยเฉพาะ และยัง อนุญาตให้เขา **“เอานี้มาแยงที่แผล”** ของพระองค์ด้วย พิเศษกว่านี้ไม่มีอีกแล้ว! ลองจินตนาการดูว่า โทมัสจะปลื้มปริ่มขนาดไหน นั่นหมายความว่า ความหวังไม่ทำให้เราผิดหวังจริงๆ และความสุข เปี่ยมล้นจากความหวัง มีให้อย่างเกินคาดหมาย ไม่มีที่สิ้นสุด หากเราไม่เลิกหวัง จงมืออเท้า แต่ไม่ เหนื่อยหรือท้อแบบสิ้นหวัง เพราะความหวังในตัวเองยังทำให้เกิดความปลื้มปริ่มที่ช่วยให้ลงมือ กระทำ

สุขสันต์ปีสกาแต่พี่น้องทุกท่าน **“จงชื่นชมยินดีและไปประกาศให้ทราบทั่วกันว่า พระ คริสตเจ้าทรงกลับคืนพระชนมชีพแล้ว...อัลเลลูยา...อัลเลลูยา”** จงมีความหวังในพระองค์เสมอ ยิ่ง วันยิ่งมากขึ้น